

בעזה שיי"ת

קובץ
אור
התורה
והחסידות

שיעורי

הגה"ח ר' אהרן רובינפעלד שליט"א
ראש ישיבה דחסידים בעלזא
פעיה"ק ירושלים תובב"א

ל"ג בעומר

הילולא קדישא
דרבי שמעון בר יוחאי

פרנס החודש

הרה"ח ר' אבא חייא פריעד שליט"א
אב"י בלונדון
לרגל שמחת אירוסים ביתו תחי'
עב"ג הבה"ח יצחק רובינפעלד גי"ז
בן מזריגו ראש הישיבה שליט"א
למזל טוב בשעה טובה ומצלחת
יה"ד שיזכו לבנות ביגן עדי עד ובית נאמן בישראל

בס"ד

קובץ

אור התורה והחסידות

השיעור ע"י מזריגו

ראש הישיבה שליט"א

בהיכל ישיבתנו הקדושה

פעיה"ק ירושלים תובב"א

שנמסר ביום ה' פרשת אמור

י"ג אייר תשפ"ג לפ"ק

אור החסידות:

השמחה הגדולה ביום ל"ג

בעומר שלא כדרך הטבע

עמ' א'

ניתן להאזין לכל שיעורי ראה"י

במספר הישיר של קול הלשון

שמספרו: 073-3211-614

לתרומות והארות ניתן לפנות

אל הגבאים בישיבה

או בטלפון: 058-3261-422

ניתן לקבל את שיעורים זהקובצים
בדוא"ל ע"י שליחת בקשה לדוא"ל:

Ortv212@gmail.com

תודותינו נתונה לכל התורמים שיחיו

למען הוצאת הקובץ לאור

נודב לכבוד

הילולא קדישא

דרבי שמעון בר יוחאי

לישועות הכלל והפרט

ע"י החפץ בעילום שמו

לזכותו ולהצלחתו בכל הענינים

אור החסידות

השמחה הגדולה ביום ל"ג בעומר שלא כדרך הטבע

הזמן הגבוה ביותר של ימים אלו, וכדמובא מבעל התניא, שעיקר הספירה מסתיימת ביום ל"ג בעומר שהוא 'הוד שבהוד', שעד אז כל יום הוא מידה מחודשת, ומיום זה והלאה הכל חוזר על עצמו.

וכיון שידוע שיום ל"ג בעומר הוא יום גדול מאוד, וכהעובדא שמרן מהר"ש זיע"א שאל את בנו, כמה גדול יום זה, וענה לו, שכיום הכיפורים, ואמר לו מהר"ש שנכון הוא, ויש צדיקים שטבלו היום זה ואמרו שמקבלים עליהם את קדושת היום, כיון שכך צריך להכין קודם לכן את הדעת, ובפרט אלו שבא"י שנוסעים להילולא, צריך קודם כל להתבונן בגדלות היום הזה, ועי"כ יהיה המח שליט על הלב ואפשר לקבל שייכות עם היום הזה.

ענין השמחה ביום ל"ג בעומר

בל"ג בעומר יש הרבה ענינים שאפשר לבאר, אך תפסת מרובה לא תפסת, ונבאר נקודה ופרט אחד, אחד מן הענינים הם, ריבוי השמחה שביום זה, שהשמחה מתבטאת באופן חזק ביותר, וכמו שמקובל, שהאר"י הק' היה נוסע בכל שנה למירון, ורקד עם החבריא, ופעם אחת רקד עמהם איש זקן, שזיו פניו האיר באופן מיוחד, ואמר אח"כ האר"י שזה היה רשב"י בעצמו שבא לרקוד עמהם, וכך ידוע כמה עובדות שנתרעם רשב"י שעירבו

ההתבוננות בגדולת היום

נחזור על הכלל שאנו אומרים וחוזרים כסדר, הא דכתי' (רה"י א' כ"ח, ט') "דע את אלוקי אביך ועבדהו", דקודם צריך 'לדעת' ואח"כ צריך 'לעבדהו', ואתה חונן לאדם דעת, ומשו"כ כשמגיע ומתקרב איזה זמן, או מועד, אזי צריך קודם כל לעבוד בחלק של "דע את אלוקי אביך", להתבונן בחשיבות וגדלות וערך הזמנים, ומה שאפשר לקנות בזמן הזה, 'דעה חסרת מה קנית', באם ניגשים בלי דעת אזי א"א לקנות הרבה.

וכשמתחיל השבוע של מידת ה'הוד', שבשבוע הזה חל פסח שני ול"ג בעומר, ויוצא בשבוע זה כרוז מן השמים, שמי שלא זכה עדיין לראות את השכינה בחג הפסח, אזי איכא 'תרעין פתוחין', שהשערים פתוחים ואפשר להיכנס ולזכות לראות את המטרוניתא, ואף שבזוה"ק כתוב שהתרעין פתוחין הוא כבר מפסח, אבל בפסח שני יוצא כרוז מיוחד מן השמים שמי שלא זכה לראות עד עכשיו, אז עדיין השערים פתוחים, ומשו"כ הוא שבוע מיוחד שבו מעוררים את כל אחד לילך ולראות המטרוניתא, ואשרי איש שישמע למצוותיהן לנצל כל עוד התרעין פתוחין¹.

ובפועל ממש, עיקר ההתבטאות של מידה זו הוא ביום ל"ג בעומר שהוא 'הוד שבהוד', והוא

¹ ויש מקומות שלא אמרו בהם תחנון בשבוע של הוד.

ביום זה היפך שמחה, וכהתלמיד האר"י שאמר 'נחם', ונתרעם עליו.

וכותב הבני יששכר, שנתאמת לנו מאנשי אמת שהשמחה ביום זה על ציון הרשב"י היא שלא כטבע, דכתיב "אור צדיקים ישמח", וכיון שהוא שמחה שלא כטבע אזי וודאי שצריך לעשות לכך כלים, שיעמדו לימים רבים.

השמחה משום אור התורה שנתגלה

וידוע הקושיא, שיום הילולת רשב"י הוא יום שמחה, ומשא"כ יום פטירת משה רבינו ע"ה הוא יום תענית, והתירוץ על כך הוא, שז' אדר שנסתלק משה רבינו ע"ה נשתכחו ג' אלפים הלכות, שזה גרם ימי אבלו של משה, (עד שעתניאל בן קנז החזירם בפילפולו), משא"כ בל"ג בעומר, היה יום גילוי של סודות התורה, שגילה להם לתלמידיו את האידרא זוטא, וסיבבם אש, ולא שקעה חמה עד שסיים לגלות את כל סודות התורה ואמר, שהאי יומא ברשותי קאי, שלא יעלה לעולם העליון ולא גילה את כל סודות התורה, ומשו"כ לא שקעה חמה עד שסיים לגלות את כל הסודות.

הרה"ק מרוז'ין זיע"א אמר, שיום מסוגל להרחיב את הדעת בתורה, כמו שרשב"י אז גילה את סודות התורה, כמו"כ מסוגל יום זה להרחיב את הדעת בתורה.

ומובא מבני יששכר שיום זה כבר מושרש ממעשה בראשית, ואין מקרה שביום זה נסתלק רשב"י, דגודל יום זה כבר מושרש ממעשה בראשית, דכתיב "וירא אלוקים את האור כי טוב", ומובא באבות (פ"ב מי"ג) דאמר להם ר' יוחנן בן זכאי לתלמידיו, צאו וראו איזה הוא דרך טובה שידבק בה האדם, ואמר ר' אלעזר 'לב טוב', אמר להם ר' יוחנן, רואה אני

את דברי ר' אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם, וביאר בכך הבני יששכר, שימי הספירה מחולקים לב' חלקים, ל"ב עד ל"ג בעומר, וי"ז מל"ג בעומר, ובאמת בתורה, יש עוד התיבה הראשונה 'טוב', ל"ב תיבות, (והם קרויים ל"ב נתיבות החכמה), ו'טו"ב' הוא י"ז, וכמו"כ מחולקים ימי הספירה דעד הטו"ב יש ל"ב ימים, וא"כ הפסוק "וירא אלוקים את האור כי טוב", היינו האור הגנוז בתורה, ולכך נתכוון ר' לעזר בן ערך על אלו ימים שמחולקים ל"ב טו"ב.

עכ"פ רואים שכבר מושרש בתורה, שהיום בו יתגלה האור הגנוז בתורה הוא יום ל"ג בעומר, שבו מתגלה האור הטו"ב שהוא האור בתורה. ומבואר בספרים, דכמו שג' משמרות הוי הלילה, ובמשמרת השלישית כבר מרגישים ממקצת היום, כמו"כ בספירת העומר, מיום ל"ג הוא כבר בערך השליש האחרון של ימי הספירה שכבר סמוך ליום קבלת התורה, וטו"ב ימים קודם קבלת התורה, כבר מרגישים את האור של קבלת התורה, וכמו שכל ימי הספירה הם ימי הכנה לקבלת התורה, בענין ההשתוקקות לתורה וכדבי', ובתיקון המידות, כמו"כ יום ל"ג בעומר, כבר מתגלה האור הגנוז בתורה.

ומשפטי ה' אמת צדקו יחדיו, דכיון דימי הספירה הם הכנה לקבלת התורה, משו"כ קבע שטו"ב ימים קודם לכן שהוא יום ל"ג בעומר, אז יסתלק רשב"י ויגלה את האור הגנוז בתורה.

ביאור מהו האור הגנוז בתורה

וכדי לגלות האור הגנוז שבתורה צריך כח מיוחד, שאין התורה כפשטה, בראשית ברא

וכך היה כשקרא מרן מהר"ש זיע"א את המגילה אצל ה'חוזה', ואמר אח"כ ה'חוזה', שכבר שמע המגילה הרבה פעמים, אך כמו שהוא אמר זאת לא שמע, והוא ג"כ, שמהר"ש גילה את העריבות בכך, וע"י שקראה, עי"ז הכניס העריבות בלב השומעים.

וזהו ביאור אחד באור הגנוז, שיש עריבות שאינה מורגשת, ואם הקב"ה עוזרו זוכה להרגיש בכך.

ויש ענין נוסף באור הגנוז, וכמו שאמר מהר"ש זיע"א, שכשזוכה לקבל הארה בתורה, אזי חוץ מן השמחה על הארה זו, שמח הוא בעיקר על כך שרואה שהתורה הוא אין סוף, ואפשר לגלות עוד ועוד, והוא עמוק מאוד, דהרי דיע קודם לכן שהתורה הוא אין סוף, רק, דכשמגלה עומק חדש בתורה, בין בעבודת ה' ובין בנגלות התורה, ומבין אותו יסוד בעומק חדש, ה"ז מכניס חיות, שנפתח שער חדש שעד עכשיו היה מוגבל, ועכשיו נפתח ונתגלה עומק חדש.

ברמב"ם כתיב, דאין שמחה כהתרת הספיקות של תורה, שבתורה יש הרבה ספיקות וכשנתחוויר הכל אין שמחה כשמחה זו, וזהו ממש כהביאור של המהר"ש, דהשמחה הוא מכך שנפתח שער חדש, שעד עכשיו לא היה ידוע שאפשר עוד ונפתח עוד עומק, וזה נותן הרגשה של חיות, וזהו הביאור בפסוק "ושמחת בכל הטוב", וטוב היינו הטוב הזה, שאפשר להעמיק עוד ועוד, זה מביא לאדם שמחה גדולה.

אלוקים וכו', רק יש בה עמקות, ולכך צריך אור גדול לגלות את העומק שבתורה, וביארו בספרים, דהא דכתיב "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", 'גל', הוא יום ל"ג בעומר, שבו נתגלה אור התורה.

האור הגנוז שייך לכל אחד ואחד, ואים הוא רק למקובלים ולאלו שלומדים תיקוני זוהר, רק שייך לכאו"א, באור הגנוז יש ב' ענינים, יש את הענין, של אור, שחושך הוא מצב בלתי נעים, ואור הוא מצב של נעימות, ובתורה גנוז אור נחמד, אור של נעימות, והוא גנוז ואין כל אחד מרגיש בנעימות זו כשלומד, אך נתן הקב"ה הכח לגלות נעימות זו, "טעמו וראו כי טוב ה'", צריך לטעום כדי להרגיש את הטו"ב, את הנעימות שבתורה.

ומביא הרה"ק מלובלין זי"ע מה'אושביצער' זי"ע, דאיכא מדרש ב' מצורע, על רוכל שהלך ברחוב והכריז מאן בעי לקנות סמי דחייא, סם החיים, ובא ר' ינאי שהוא רוצה לקנות, והראה לו המוכר בספר התהילים את הפסוק "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך וגו'", ואמר על כך ר' ינאי שכל ימיו היה אומר פסוק זה, ואף פעם לא הבינו כשם שהבינו עתה, והביאור בכך הוא², דיש כמה סוגי ומיני עריבות בתורה, ולרוכל זה היה עריבות מיוחדת בפסוק זה, ובכך שאמר לו הפסוק, הרי הכניס לו העריבות הזה, (וזהו יסוד תורה שבע"פ, העריבות והמתיקות שבה, שא"א לראותה במוחש).

² והוא אחד מן היסודות שמביא ר' צדוק זי"ע פעמים רבות.

ומשו"כ קבע הקב"ה את יום ל"ג בעומר קודם למתן תורה, כדי שידעו קודם שהולכים לקבל את התורה, שאינה חכמה טבעית ומוגבלת, רק היא רוחנית ועמוקה עד מאוד, וביום זה גילה רשב"י שהיה נשמת משה רבינו ע"ה וגילה מה שקיבל ממנו ומאליהו הנביא.

וזהו הפי' במה שאומרים 'ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו ... ונתן לנו תורת אמת', אמת הוא לשון 'סוד', (כמ"ש הרבה פעמים ובדרך האמת, היינו בדרך הסוד), שנתן לנו תורה שהוא סוד ועמוקה עד מאוד.

ומשו"כ שמחים ביום זה, וזהו השמחה שאינה טבעית שמתגלה ביום זה ולזה נתכוין הבני יששכר, שע"י הגילוי של התורה שלא בדרך הטבע נהיה שמחה גדולה, ולכן התורה היא מחכימת פתי, שאפי' מי שבדרך הטבע שכלו סתום ואינו יכול להבין, מ"מ כיון שהתורה אינה טבעית, אם יתיגע יבין שלא בדרך הטבע, וזהו 'יגעת ומצאת תאמין', מלשון מציאה, שמקבל שלא בדרך הטבע בדרך מציאה.

והסיבה לכך היא, שהתורה היא חכמה רוחנית, וחכמה רוחנית אינה מוגבלת, וא"כ כשאדם רואה שהתורה היא אין סוף, הרי הוא מתחבר לרוחניות שבה, ומרגיש שהתורה היא אינה חכמה פשוטה אלא חכמה רוחנית, ומשום דהוא רוחני הוא אין סוף, שדבר גשמי יש לה סוף.

וכך אמר הבעש"ט "תורת ה' תמימה", שכמה שלמדו עדיין נשאר בשלימות, דכיון שהוא כ"כ עד אין סוף, כמה שלמד ממנו, תנאים אמוראים ראשונים ואחרונים, עדיין הוא נשאר בשלימות.

השמחה האינה טבעית - בהרגשת האור אין טבעי וזה השמחה שמרגישים מהגילוי וההרגש שהתורה היא אין סוף והוא דבר רוחני, וזה שגילה רשב"י שהוא נקרא 'בוצינא קדישא', "נר ה' נשמת אדם", ע"ש שהוא גילה את נשמת התורה, ועל מילות "בראשית ברא אלוקים", כתב וייסד את כל התיקוני זוהר, שבכך גילה שהתורה כ"כ רחבה ואפי' מלאכים אינם יכולים להשיגה מגודל רחבה.

וה' יעזור לנו כל לגשת ליום זה בשמחה ובהתרומומות³, ויש הרבה ענינים ביום זה, המתקת הדינים ועוד, אך תפסת מרובה וכו', ועיקר הענין עכשיו הוא, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

³ וכל הבלבולים לא ישפיעו עלינו, ואפי' מי שאינו נוסע רשב"י הוא בתוך הגמרא.